

Jacek Reyniak

Kobiernice, gm. Porąbka, woj. bielsko-bialskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 235-236

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KĘPNO
woj. kaliskie

Wojewódzki Konserwator
Zabytków
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Jerzy Augustyniak
/Łódź/, Finansował WKZ w Kaliszu. Pierwszy
sezon badań. Grodzisko stożkowate z XIV-XV w.

Z okazji przygotowań do obchodów 700-lecia układu między księciem pomorskim Mszczujem II a Przemysłem II zawartego w 1282 roku w Kępnie, w którego wyniku nastąpiło później zjednoczenie Pomorza z Wielkopolską, podjęto badania wykopaliskowe na terenie miasta. Celem prac jest m.in. określenie chronologii grodziska stożkowatego. Jest ono położone około 1,5 km na północny-zachód od rynku, w łąkach. Jego średnica przy podstawie wynosi 35 m, średnica górnej części stożka - 20 m, wysokość od poziomu łąk - 3,5 m.

Wykop badawczy umieszczony na kulminacji wzgórza składał się z 4 odcinków 3 x 3 m i 2 odcinki 2,5 x 3 m. Przebadano łącznie 105 m³.

Uzyskano niezwykle obfity materiał zabytkowy: 1476 ułamków kafli, 218 sztuk przedmiotów metalowych lub ich fragmentów, 1079 fragmentów kości zwierząt, 2792 ułamków naczyń glinianych.

Wstępna analiza zjawisk przestrzennych i stratygrafii obiektu pozwala wyróżnić na obecnym etapie prac dwie fazy osadnicze:

- pierwszą w początkach XIV wieku - budowla o wymiarach około 5 x 4 m i ścianach drewnianych,
- druga z drugiej połowy XV wieku - budynek o wymiarach około 7 x 7 m, wyposażony w piec kaflowy z podłogą drewnianą. Niestety brak podstaw do określenia programu wertykalnego budowli.

W wyniku wstępnej analizy materiału ruchomego dostrzec można liczne analogie z materiałami czeskimi /kafle/ oraz śląskimi /ceramika/.

Zabytki po opracowaniu złożone będą w Muzeum w Kępnie,

Badania będą kontynuowane.

KOBIERNICE, gm. Porąbka
woj. bielsko-bialskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Bielsku-Białej

Badania prowadził mgr Jacek Reyniak.
Finansował WKZ w Bielsku-Białej.

Drugi sezon badań. Ruiny zamczku "Wołek"
/XIV wiek/.

Celem uzyskania w miarę pełnego profilu krzyżowego, obejmującego część fosy od strony wschodniej oraz zachodnią i północną część plateau warownego zamczku "Wołek" założono trzy wykopy. Wykop II, przecinający fosę do głębokości 6 m, pozwolił ustalić wschodnią granicę umocnień zamkowych oraz profil fosy. Uchwycono wschodnią, zewnętrzną linię muru zamkowego oraz usytuowany poniżej, na skłonie stoku fosy, niski mur oporowy. Mury wykonane były całkowicie z miejscowego kamienia i posadowione bezpośrednio na skale macierzystej.

Wykop III nawiązywał do fundamentów wieży w części północno-wschodniej. Nie uchwycono powiązania warstw kulturowych z murem, gdyż oddzielał je stary wkop badawczy.

Wykop IV, po zachodniej stronie zamkowego plateau, ujawnił skrajny, zachodni zasięg muru obwodowego. Po wewnętrznej stronie muru odsłonięto fragmenty zwęglonych konstrukcji drewnianych. Ich układ i położenie wydaje się wskazywać, że mogą to być fragmenty zniszczonych konstrukcji drewnianych, stanowiących zwieńczenie muru /hurdyce? /.

Obecne badania dostarczyły bogatszy materiał ceramiczny, wiele grotów żelaznych, ostrogi, figuralne kafle gotyckie.

Badania będą kontynuowane.

KOŁBACZ, gm. Stare Czarnowo
woj. szczecińskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Roman Kamiński
/autor sprawozdania/ i mgr Eugeniusz Wilgocki
pod kierownictwem dr Eugeniusza Cnotliwego.
Finansował WKZ w Szczecinie. Pierwszy sezon
badań. Zespół pocysterski /XIII-XIV wiek/

Badania koncentrowały się wokół tzw. domu opata. Miały one na celu odsłonięcie jego pierwotnych założeń i związków jakie posiadał z zespołem klasztornym.

Dwa wykopy zlokalizowano przy ścianie zachodniej, dwa przed północnym szczytem obiektu.

W wykopach 1, 3 po stronie zachodniej "domu opata", odsłonięto przedłużenie istniejącej ściany zachodniej wraz z wejściem